

For det tredje bevirker en beskatning felt for felt, at nye rettighedshavere med kun ét felt i produktion sidestilles skattemæssigt med rettighedshavere, der har flere felter i produktion.

Ophæves feltbeskatningen, og ønskes der samtidig uændret niveau for statens andel af kulbrinteindtægterne, kan dette bedst opnås gennem en nedsættelse af kulbrinteindtægterne og/eller en forhøjelse af kulbrinteskatteprocenten.

En sådan regulering af det foreslåede beskatningssystem vil medføre en formindskelse af progressionen i beskatningen, således at investeringstunge (marginale) felter vil blive relativt hårdere beskattet og investeringslette felter tilsvarende lempeligere beskattet end efter lovforslaget. Det forventede afkast i forbindelse med efterforsknings- og indvindingsvirksomhed for nye rettighedshavere vil således med den nævnte ændring af beskatningssystemet i højere grad afhænge af størrelsen af de fremtidige fund. En ophævelse af feltbeskatningen bevirker derfor – under forudsætning af et givet beskatningsniveau – at risikoen i forbindelse med efterforsknings- og indvindingsvirksomhed på dansk område forøges.

For de nuværende bevillingshavere vil en ophævelse af feltbeskatningen bevirke, at rentabiliteten ved fremtidige fund vil blive forøget. Dette følger af, at eventuelle ikke udnyttede kulbrinteindtægter i forbindelse med et nyt felt vil kunne overføres til fradrag i indkomsten fra eksisterende felter. En sådan overførsel vil kunne indebære, at indvinding iværksættes fra et felt, som efter de gældende skatteregler (selskabsskat) ikke ville blive iværksat ud fra almindelige driftsøkonomiske overvejelser.

En opgørelse af beskatningsgrundlaget felt for felt medfører visse ulemper af ligningsmæssig art. Dette gælder i særlig grad fordeling af omkostninger, der ikke umiddelbart kan henføres til det enkelte felt, f.eks. de såkaldte generalomkostninger.

Hovedparten af de omkostninger, der er forbundet med produktion fra et felt, vil dog uden vanskelighed kunne henføres til det pågældende felt, f.eks. afskrivninger på produktionsanlæg samt driftsudgifter, der er direkte knyttet til produktionen fra feltet.

De omkostninger, der skal fordeles mellem de enkelte felter, kan opdeles i tre hovedgrupper:

- a. Generalomkostninger (administration m.v.),
- b. Finansieringsomkostninger,
- c. Driftsudgifter og afskrivninger i forbindelse med fællesanlæg.

Fordelingen af de nævnte udgiftsarter må ske med udgangspunkt i gældende praksis f.eks. ved den skattemæssige behandling af blandede aktiver, fordeling af omkostninger i koncernforhold, hvor der ikke finder sambeskatning sted, samt ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for begrænset skattepligtige.

Det bemærkes, at opgørelsen af indkomstgrundlaget for beregning af selskabsskat af kulbrinteindkomsten sker med udgangspunkt i skattelovgivningens almindelige regler, jfr. lovforslagets § 4, stk. 4. Der skal således ikke ske en opgørelse af indkomsten felt for felt ved beregning af selskabsskatten.

Spørgsmål 45:

I hvilket omfang kan fonde unddrage sig beskatning? Der tænkes her på fonde, der formelt ikke driver virksomhed, men reelt modtager indtægter heraf.

Svar:

Fonde er efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, skattepligtige af indtægt ved erhvervmæssig virksomhed. Som indtægt ved erhvervmæssig virksomhed betragtes, jfr. selskabsskattelovens § 1, stk. 3, bl.a. indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed. Tilsvarende gælder, hvor der er tillagt en fond ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af fonden selv.

Beskatningen af fonde frembyder ikke særlige problemer i forhold til beskatningen af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding efter lovforslaget. Såfremt en fond deltager direkte i kulbrinteindvindingsvirksomhed som rettighedshaver eller som deltager i et konsortium med en rettighedshaver, vil fonden være skattepligtig efter kulbrinteskatteloven på linie med aktieselskaber.

Hvis en fond er tillagt ret til overskudsandel i en kulbrinteindvindingsvirksomhed, medregnes overskudsandelen ved opgørelsen af indkomsten efter selskabsskatteloven. I